

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Δέν ζητούνται διακομίζοντες...
(Επ. Σουλ. Εργάνων)

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Ο κυθηριακός λαός...
(Επ. Σουλ. Εργάνων)

ΚΥΘΗΡΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Β'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΤΡΙΤΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1926—ΑΡΙΘ. 32

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Ο τέως πληρεξούσιος της νήσου μας κ. Παναγ. Κ. Τσιτσάκης αναχωρήσας κατά τις αρχές του λήξαντος μηνός δι' Αυστραλίαν διηλθεν εξ Αλεξανδρείας, οπόθεν εδυσσεύθη να μας αποστείλῃ τὰς ἐκείθεν ἐντυπώσεις του Δέν διηγήσασθαι ὅτι οὐ συμπολῖται μας θὰ παρακολουθήσουν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Τσιτσάκη, τὸ ὁποῖον θ' ἀποβῇ, ὡς πιστεύομεν, γόνιμον ἀπὸ πάσης ἀπείσεως, καὶ ἰδιαίτερως ὠφέλιμον εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἰδιαίτερας μας Πατρίδος. Διότι σπανίως ὁμολογοῦμεν ὡς ἄνθρωπος τῆς ἀέτης καὶ τῆς δρᾶσεως τοῦ κ. Τσιτσάκη ἀπετόλμησε ἄποδύξαι εἰς τοὺς κόπους ἐνὸς τόσου μακροῦ ταξιδίου, διὰ νὰ μελετήσῃ ἐπιστημῶς τὴν Ἑλληνικὴν ζωὴν καὶ νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὰς πραγματικὰς συνθήκας τῆς πλουσίας καὶ ἀνεξερεύνητου ἀυστραλιανῆς ἡπείρου, ὑπὸ τὰς ὁποίας διδάσκον οἱ συμπολῖται μας καὶ ἐν γένει οἱ Ἕλληνες.

Αἰδέσασθαι τὸν συμπολίτην μας εὐρίσκονται εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς καλὲς καὶ ἐπιμελεστέρας θέσεις. Μετὰ τὴν ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας αὐτῶν παραπονοῦνται ὅτι αἱ ἐργασίαι τῶν ἱλατωμένων ἐσχίστος λόγῳ τῆς γενικῆς κρίσεως τοῦ βίμβιακος ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶνε ὁ κύριος συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Αἰγύπτου. Πάντες ὅμως πιστεύουν ὅτι ἡ κρίσις εἶνε παροδική, καὶ ὅτι πολὺ ταχέως θ' ἀρχίσῃ ἡ ζωοφάνεια τῶν ἐργασιῶν. Ἄλλῃ ἀφορμῇ γενικῶς πλέον παραπόνων διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐργασιῶν εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ ἰθαγεντοῦ στοιχείου. Σήμερον, λέγουσιν οἱ πλείστοι, αἱ ἐργασίαι περιέρχονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰθαγενῶν οἵτινες λιτοδίδονται ὅπως εἶνε, συναγωνίζονται ἐπικινδύνως τοὺς ξένους. Ἐπειτα ἡ ἀφύπνισις τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος τῶν ἑντοπίων ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ ἓνα ἄλλον σπουδαῖον κίνδυνον διὰ τὸ μέλλον, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὶ Ἑβραῖοι περιορίζουν τὰς ἐργασίας τῶν καὶ προετοιμάζονται ἀπὸ τοῦδε διὰ μίαν προσεχὴ ἐξ Αἰγύπτου ἀναχώρησιν. Κατὰ τὴν ἀντιλήψιν μου ὅμως, ὅσον καὶ ἂν οἱ φόβοι αὐτοῦ τῶν ξένων φαίνονται κάπως δικαιολογημένοι, ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἰδίως τῶν ἐχόντων τὴν ἐμπολίαν τῆς χώρας Ἀγγλῶν, οὐδέποτε δὲ πραγματοποιηθῇ. Πιθανὸν εἶνε νὰ ἐπισταλῇ ποτὲ ἡ Ἀγγλικὴ σημαία ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ Ἀγγλία ὅμως θὰ παραμένῃ πάντοτε ὁ μοναδικὸς κυρίαρχος τῶν τυχόν τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ κ. Νικόλαος Νανόπουλος, ἔγκριτος μέλος καὶ σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας, δότις ἐδώκεν δεκάμας ἐξ χιλιάδας διὰ τὴν ἰδὴν Ἀγωνίαν—Διακομίτην. Ὁ κ. Νανόπουλος ἀνέκει εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων ἰσχυρῶν, εἶνε δὲ καὶ ὁ ἰδρυτὴς καὶ διορθεύτης τῆς ἐν Τσαγκασδαῖς τοῦ Πηλείου «Νανοπουλεῖου Σχολῆς» δι' ἣν ἐδαπάνησε πλέον τῶν δέκα χιλιάδων λιγῶν Ἀγγλίας. Ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθηρίων» ἐκφράζει πρὸς αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς διὰ τὰ ἐπιδειχθέντα καὶ πρὸς τὴν νήσον μας εὐγενῆ αἰσθηματὰ του.

Συνεπὶ ὅτι ὁ νῦν Πατριάρχης θ' ἀναστῇ τὰ ἔρεπτα τοῦ προκαίτου του, καὶ θὰ δημιουργήσῃ νέαν περίοδον ἀρχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν Αἰγύπτῳ γοήτρου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἰδρυμάτων ἰδιωτικῶν θέσιν κατέχει καὶ ἡ ἑλληνικὴ λέσχη Ἀλεξανδρείας. Ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχῃ ἄλλοτε παρόμοιον ἑλληνικὸν κέντρον. Εἰς αὐτὸ συναντᾶται ἡ ἀριστοκρατία τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πλοῦτος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέει συχνὰ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐπιστημολογία διαφόρων ἐθνικῶν μας ἰποθέσεων. Ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος τοῦ κέντρου αὐτοῦ μετὰ τὰς ἀπεράντους αἰθούσας του, καὶ τὰς βραδινὰς του, καὶ τοὺς εὐρηστάτους διαδρόμους του, εἶνε πολυτελέστατος. Αἰθούσαι πλουσιῶν βιβλιοθηκῶν, ἀναγνωστηρίων, σφαιραιστηρίων, αἰθούσα φαγητοῦ, μουσικῆς καὶ πλῆθος ἄλλο διαμερισμάτων γεμάτων ἀπὸ παντὸς εἴδους πράγματα χορσὰ εἰς τὴν λέσχην, ἀποτελοῦν τὸ μοναδικὸν αὐτὸ ἐν Αἰγύπτῳ κέντρον, τοῦ ὁποῖου ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων φθάνει τὰς δέκα περικυβήτους λίρας. Ἡ διοίκησις τῆς λέσχης ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὰς στιβαρὰς χεῖρας τοῦ κ. Εὐσταθίου Καψὲ νένου φιλόφρονος καὶ δραστηριοτάτου.

Ἀλεξάνδρεια 15 Αὐγούστου 1926
Πολλοὶ θὰ παραξενευθοῦν πῶς ἀπεφάσισαν νὰ ταξιδεύσῃ μέχρι τῆς Αὐστραλίας. Πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς περιέργειας τῶν δὲν ἔχω παρὰ νὰ τοὺς πληροφορήσω, ὅτι τὸ ταξίδιον μου αὐτὸ ὀφείλεται τὸ μὲν εἰς τὴν ἀνύσχυον ἰδιοσυγκρασίαν μου, τὸ δὲ εἰς τὴν πείσιν τῆς ἀτμοσφαιρᾶς τοῦ ἑλληνικοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὁποία ἐσχάτως, μετὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους πολιτικὰς μεταπτώσεις, ἀπέβη ὅχι μόνον δι' ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα νομίζω Ἑλλήνα λίαν καταθλιπτική. Ἄλλως τὸ ἔνα ταξίδιον μέχρι Αὐστραλίας μ' ἐτροβόλεον πάντοτε, καὶ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. Ἐπεθύμουν νὰ γνωρίσω καὶ ἐγὼ τὴν χώραν ἐκείνην, ἡ ὁποία μοῦ ἐστέρησε, διὰ παντός δυστυχῶς, προσφιλεῖ ἀδελφὸν, ὅπως ἐστέρησε καὶ τῶσιν ἄλλων συμπολιτῶν μας ἀγάπης ἀγάπης, καὶ ν' ἀντιληφθῶ ἐκ τῶν πλησίον τὸν ἴσον, τὸν ἐν ὁποίῳ τὸν δαιμόνιον πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐστῆσε τὴν σημαίαν τῆς πολυσχιδοῦς του δόξατος.

Ἡ Αἰγύπτια ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως κρινόμενη εἶνε μία ἀπὸ τὰς μάλιστα ἐνδία φερούσας πόλεις τοῦ κόσμου. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὸ πρῶτον αὐτὴν, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντιλαμβάνεται εἰς εἰσόδῳ εἰς μίαν πόλιν τῆς χλιδῆς, καὶ τοῦ πλοῦτος. Ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος ἔδωκε νέαν ζωὴν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὅπως συνέβη καὶ εἰς ἄλλας πόλεις. Οἰκίαι νέαι παντοῦ κτιζοῦνται μετὰ τὰ κοινὰ τῆς νεωτέρας ζωῆς. Τὰ ἀρσάστειά τῆς ἐλαβὸν τεραστίαν ἀνάπτυξιν, οὐκ οὐκ δὲ σχηματίζονται εἰς πόλεις. Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ πρᾶσιου εἶνε παντοῦ καταπληκτικὴ. Ὁ πλοῦτος τοῦ ὕδατος καὶ αἱ ἐκβολαὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐκεῖ ὅπου τὸ ζήτημα κανεῖς, προκαλεῖ ἕνα αἰσθηματὶς ζωοφάνου εἰς τοὺς ἐναβιοῦντας εἰς τὰς ἀνδύρας καὶ κοινοσάλας Ἀθῆνας. Πάσσα παντοῦ ὑπάρχουν καὶ εὐκολα μεταφορᾶς εἰς αὐτὰ καὶ κινήσεως ἐν γένει ἐξαιρέτοι. Σπανίως νὰ σταθῇ κανεῖς εἰς τὰ τριμύρια ὁδοῦ.

Ἐκεί ὅμως ὅπου κυρίως διακρίνεται σαφὲς ἡ δύναμις τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως, εἶνε ἡ ἐπίβλεψις τοῦ λιμένος, καὶ γενικῶς τῶν παραλίων. Πολλὴ δύσκολα νὰ ἐξέλθῃ κανεῖς εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἂν δὲν εἶνε ἐφοδιασμένος τὰς ζήτημας ἐγγυήσεως, καὶ μὲ ὅσην χρησὶν καὶ ἂν κἀμὴ φιλοδοξημάτων πρὸς τὰ ὅποια εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται κανεῖς ὅτι εἶνε λίαν ἐπιρροεῖ τὰ ἰθαγενῆ δημοσία ὄργανα. Καὶ τὶ διατυπώσεως εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ ποῖα ἀντιστάσεις μπουζούκων καὶ βαλιτζῶν, καὶ πόσαι ἐπισκέψεις εἰς τὸν ἱερὸν τοῦ ἡγεμονομεῖου! Αὐτὰ ὅμως ἀκριβὲς τ' αἰσθητὰ μέτρα περιεστειλὰ τὸ λαθρεμπόριον τοῦ χασις καὶ τῆς κοκαίνης καὶ τὰς διαφόρους ἀσθενείας αἰνίτες ἐμάστιζον ἄλλοτε τὴν Αἰγύπτου. Σήμερον ἡ Ἀλεξανδρεία θεωρεῖται πολὺ ἡγιανὸς τόπος. Ἐφ' ὅσον δὲ ἐξαιρέτως λόγῳ τοῦ δροσερωτάτου καλοκαιριοῦ ἐπικρατεῖ ἐξαιρετὸς ὕψος. Καλοκαίρι, λέγουσιν οἱ Ἀλεξανδρινοὶ, δὲν ἐγνωρίζουν. Ἡ θερμὴ ὑγρασία, ἥτις χαρακτηρίζει τὸ κλίμα τῆς Αἰγύπτου ἐφέτος κατέστη ἐλάχιστον αἰσθητή.

Ἡ ζωὴ ἀπὸ ἀπόψεως δαπάνης φαίνεται ἀκριβοτέρα εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν παρὰ εἰς τὰς Ἀθῆνας. Ἐξαιρέσει ὅρισμένα ἐγγυήματα προϋπάντων, τὰ περισσότερα εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ πλείστα ἐκ τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως εἶνε ἀκριβοτέρα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τινὲς ἀποδίδουν αὐτὸ εἰς τὴν συνθήκην τῶν Ἀλεξανδρινῶν ἐμπορῶν νὰ κερδίζουν πενήντα καὶ πλέον ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἐνὼ εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ τοὺς βαρεῖς φόρους ὁ συναγωνισμὸς κρατεῖ τὰς τιμὰς ἡλιτωμένων. Περὶ τῆς ποιότητος τῶν τροφίμων οὐδεμία χωρὶς ἀμφισβήτησις ὅτι τὰ Ἀλεξανδρινὰ τοιαῦτα ὑπερέχουν τῶν ἐν Ἑλλάδι. Ὅτι ἐν τούτοις καὶ ἂν συμβαίῃ ἐκ τῶν ἀνωτέρω γενομένων εἰς τὴν ζωὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἶνε ἀκριβοτέρα τῶν Ἀθηνῶν. Οὐδωδὴς ἐπίσης διαφορά μεταξὺ τῶν δύο πόλεων εἶνε ἡ ἀφθονία τῶν τροφίμων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν γένει αἱ πλούσιαι εὐκολα εἰς τὰ σπῆτια λόγῳ τῆς καταλλήλου καὶ ἐπιστημονικῆς διατροφῆς τῶν διαμερισμάτων, καὶ τῶν πλουσιωτάτων ἐγκαταστάσεων φωτισμῶν, ὕδατος, καὶ καυσίμου ὕλης. Νερὸ! Νερὸ ἀφθονοῦ τρέχει εἰς τὸ σπῆτι, σὲ καθὲ σπῆτι, ἐξοχόμενον ἀπὸ δέκα βρύσας, εἰς

ὅλα τὰ διαμερίσματα, μετὰ ἐγκαταστάσεις λειτουργῶν ἰδεῶδους τελειότητος! Ὁ Νεῖλος εἶνε ἀστείρευτος βέλαια, ἐνὼ εἰς τὰς Ἀθῆνας ἡ σούστες κομβολοῦν νερὸ ἀπὸ τῶν ὑπόπτον καθαρῶν πηγῶν τῶν περικύλων μετὰ σπάνους μισοσπασμένους διὰ νὰ δροσίουν τὰ διψαλέα καὶ κοινοτοροῦθι στήματα τῶν Ἀθηναίων. Πότε τέλος πάντων θ' ἀποκτήσουν καὶ αἱ Ἀθῆναι μᾶς νεράκι διὰ νὰ ὀνομαστοῦν πολιτισμένη; Αὐτὴ πολιτισμὸς εἶνε τὸ νερὸ. Ἡ Ἑλληνικὴ παροιμία τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ γνωστὴ ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὡς παροιμία τῶν μεγάλων φιλοφρονημάτων καὶ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἐνεργειῶν, ἀποτελεῖ τὸν οὐσιωδέστερον πυρῆνα τῆς διανοῆς ἐν Αἰγύπτῳ κοινωνίας. Ἀποτελεῖ μὲν ἀπὸ Χίου, ἀπὸ Κυπρίου, ἀπὸ Λοδευκιστοῦ, ἀπὸ Θεσσαλίας τὸν Πηλίου, ἀπὸ διαφόρων ἄλλων νησιῶν καὶ ἐν γένει ἀπὸ Ἑλλήνων μετὰ ὅλην ἐπιχειρηματικὴν πνεύματος καὶ τόλμης, ὡδήγησε διὰ μέσου ἀπείρων ἐμποδίων εἰς τὴν δόξαν τῶν ἑλληνικῶν ὀνομα, καὶ ἀπετύπωνεν εἰς ὑπεροχὰ φιλοφρονητικὰ μέγαρα καὶ εἰς σειράν ὀλίγων εὐαγῶν καταστημάτων τὴν σφραγίδα τῆς ἐνεργείας ἑλληνικῆς ψυχῆς. Δὲν ἐγνωρίζουν παρὰ ἐξ ὀνόματος μόνον τὴν ἑλληνικὴν παροιμίαν τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ ἐκ τοῦ πλησίον ἡδὴ γνωριμία αὐτῆς καὶ τοῦ ἔργου τῆς, μετὰ ἐγέμισεν ἀπὸ ὑπερφανείας, καὶ διεσκέδασεν τὴν ἀπογοήτευσιν, ἡ ὁποία μετὰ καταλάβει, ὅπως εἰς καταλάβει καὶ πάντα Ἑλληναὶς αἰτίας τῶν ἐθνικῶν μας ἀτυχημάτων, καὶ μ' ἐκίμαμε νὰ πιστεύω καὶ πάλιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ εἶνε προσημασμένη νὰ παύσῃ ἐκ νέου πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας ἀνθρωπότητος.

Καί... ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τῆς ταχυπλοῦς «Ἀρχαγίας», ἡ ὁποία μετὰ ὀλίγων ὁρῶν προσεγγίσει εἰς τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης, μετὰ φέρει, κατόπιν ἐνὸς θαυμασίου ταξιδίου, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ θείου Νεῖλου. Ἡ διέλευσις μου ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ μικρὸς ἐν αὐτῇ σταθμὸς μου ἦτο σκόπιμος. Διότι ἡ Αἰγύπτος δὲν παρέχει μικρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Κυθηρίους. Ἡ πλουσία τῶν Φαραῶν χώρα ἔχει ἀκετοῦς συμπολίτας, τῶν ὁποίων ἡ δρᾶσις τιμᾷ τὸ κυθηριακὸν ὄνομα. Καὶ τοὺς συμπολίτας αὐτοὺς θὰ ἐπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ νὰ γνωρίσω ἐκ τῶν πλησίον. Ἡ κυθηριακὴ πατρίδα, τὴν ὁποίαν οὐτοὶ σχηματίζουν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀμιλλᾶται ζωοφάνεια πρὸς τὰς ἄλλας ἑλληνικὰς πατρίδας, καὶ παρὰ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν φαίνεται νὰ διέρχεται κατ' αὐτὰς ἡ Αἰγύπτος, κατορθώνει νὰ διατηρήτῃ εἰς ἀκμάζουσιν σχετικῶς θέσιν. Ἰατροί, δικηγόροι, δημοσιογράφοι, ἑμποροὶ, βιβλιοπώλαι, ἰδιοκτῆται ἐστιατορίων, ξενοδοχείων, μπαρ, εἰσοδηματῆται κλπ. αὐτοὶ εἶνε οἱ ἀποτελούντες τὴν κυθηριακὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παροικίαν. Ἐπὶ κεφαλῇ δὲ αὐτῶν ἡ «Κυθηριακὴ Ἀδελφότης», τῆς ὁποίας προέσταται ὁ κατὰ πάντα ἄξιος καὶ ἐγκριτος συμπολίτης ὁφθαλματρός κ. Κων. Κασσιμάτης τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις μετὰ τῆς ὅλης ἑλληνικῆς κοινότητος ἀπὸ πάντων ἐξαιρεται. Διότι ὁ κ. Κασσιμάτης δὲν εἶνε μόνον ὁ φιλοφρονητικὸς ἐπιστήμων καὶ κριτικὸς τῆς «Κυθηριακῆς Ἀδελφότητος», ἀλλὰ καὶ ὁ ἀντιπροσώπων τοῦ δρῶντος ἀνθρώπου «Αἰσχίου» — Ἀρίων», τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ὁποίου ἰδούθῃ, ἀκόμη πρὸ ὀλίγου, ὑπὸ τοῦ ἰσογενοῦς Πηλιοῦ τοῦ κ. Κανισκῆ ἀντὶ δαπάνης εἰσοσπέντε χιλιάδων λιγῶν τὸ Κυνηγεῖον ἄνδρων, ἐνὸς τοῦ ὁποίου εὖρον περιθώριον διακόσια περικυβήτους ἑλληνόσουλαι.

Ἡ Αἰγύπτια ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως κρινόμενη εἶνε μία ἀπὸ τὰς μάλιστα ἐνδία φερούσας πόλεις τοῦ κόσμου. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὸ πρῶτον αὐτὴν, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντιλαμβάνεται εἰς εἰσόδῳ εἰς μίαν πόλιν τῆς χλιδῆς, καὶ τοῦ πλοῦτος. Ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος ἔδωκε νέαν ζωὴν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὅπως συνέβη καὶ εἰς ἄλλας πόλεις. Οἰκίαι νέαι παντοῦ κτιζοῦνται μετὰ τὰ κοινὰ τῆς νεωτέρας ζωῆς. Τὰ ἀρσάστειά τῆς ἐλαβὸν τεραστίαν ἀνάπτυξιν, οὐκ οὐκ δὲ σχηματίζονται εἰς πόλεις. Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ πρᾶσιου εἶνε παντοῦ καταπληκτικὴ. Ὁ πλοῦτος τοῦ ὕδατος καὶ αἱ ἐκβολαὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐκεῖ ὅπου τὸ ζήτημα κανεῖς, προκαλεῖ ἕνα αἰσθηματὶς ζωοφάνου εἰς τοὺς ἐναβιοῦντας εἰς τὰς ἀνδύρας καὶ κοινοσάλας Ἀθῆνας. Πάσσα παντοῦ ὑπάρχουν καὶ εὐκολα μεταφορᾶς εἰς αὐτὰ καὶ κινήσεως ἐν γένει ἐξαιρέτοι. Σπανίως νὰ σταθῇ κανεῖς εἰς τὰ τριμύρια ὁδοῦ. Ἐκεί ὅμως ὅπου κυρίως διακρίνεται σαφὲς ἡ δύναμις τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως, εἶνε ἡ ἐπίβλεψις τοῦ λιμένος, καὶ γενικῶς τῶν παραλίων. Πολλὴ δύσκολα νὰ ἐξέλθῃ κανεῖς εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἂν δὲν εἶνε ἐφοδιασμένος τὰς ζήτημας ἐγγυήσεως, καὶ μὲ ὅσην χρησὶν καὶ ἂν κἀμὴ φιλοδοξημάτων πρὸς τὰ ὅποια εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται κανεῖς ὅτι εἶνε λίαν ἐπιρροεῖ τὰ ἰθαγενῆ δημοσία ὄργανα. Καὶ τὶ διατυπώσεως εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ ποῖα ἀντιστάσεις μπουζούκων καὶ βαλιτζῶν, καὶ πόσαι ἐπισκέψεις εἰς τὸν ἱερὸν τοῦ ἡγεμονομεῖου! Αὐτὰ ὅμως ἀκριβὲς τ' αἰσθητὰ μέτρα περιεστειλὰ τὸ λαθρεμπόριον τοῦ χασις καὶ τῆς κοκαίνης καὶ τὰς διαφόρους ἀσθενείας αἰνίτες ἐμάστιζον ἄλλοτε τὴν Αἰγύπτου. Σήμερον ἡ Ἀλεξανδρεία θεωρεῖται πολὺ ἡγιανὸς τόπος. Ἐφ' ὅσον δὲ ἐξαιρέτως λόγῳ τοῦ δροσερωτάτου καλοκαιριοῦ ἐπικρατεῖ ἐξαιρετὸς ὕψος. Καλοκαίρι, λέγουσιν οἱ Ἀλεξανδρινοὶ, δὲν ἐγνωρίζουν. Ἡ θερμὴ ὑγρασία, ἥτις χαρακτηρίζει τὸ κλίμα τῆς Αἰγύπτου ἐφέτος κατέστη ἐλάχιστον αἰσθητή. Ἡ ζωὴ ἀπὸ ἀπόψεως δαπάνης φαίνεται ἀκριβοτέρα εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν παρὰ εἰς τὰς Ἀθῆνας. Ἐξαιρέσει ὅρισμένα ἐγγυήματα προϋπάντων, τὰ περισσότερα εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ πλείστα ἐκ τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως εἶνε ἀκριβοτέρα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τινὲς ἀποδίδουν αὐτὸ εἰς τὴν συνθήκην τῶν Ἀλεξανδρινῶν ἐμπορῶν νὰ κερδίζουν πενήντα καὶ πλέον ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἐνὼ εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ τοὺς βαρεῖς φόρους ὁ συναγωνισμὸς κρατεῖ τὰς τιμὰς ἡλιτωμένων. Περὶ τῆς ποιότητος τῶν τροφίμων οὐδεμία χωρὶς ἀμφισβήτησις ὅτι τὰ Ἀλεξανδρινὰ τοιαῦτα ὑπερέχουν τῶν ἐν Ἑλλάδι. Ὅτι ἐν τούτοις καὶ ἂν συμβαίῃ ἐκ τῶν ἀνωτέρω γενομένων εἰς τὴν ζωὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἶνε ἀκριβοτέρα τῶν Ἀθηνῶν. Οὐδωδὴς ἐπίσης διαφορά μεταξὺ τῶν δύο πόλεων εἶνε ἡ ἀφθονία τῶν τροφίμων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν γένει αἱ πλούσιαι εὐκολα εἰς τὰ σπῆτια λόγῳ τῆς καταλλήλου καὶ ἐπιστημονικῆς διατροφῆς τῶν διαμερισμάτων, καὶ τῶν πλουσιωτάτων ἐγκαταστάσεων φωτισμῶν, ὕδατος, καὶ καυσίμου ὕλης. Νερὸ! Νερὸ ἀφθονοῦ τρέχει εἰς τὸ σπῆτι, σὲ καθὲ σπῆτι, ἐξοχόμενον ἀπὸ δέκα βρύσας, εἰς

ὅλα τὰ διαμερίσματα, μετὰ ἐγκαταστάσεις λειτουργῶν ἰδεῶδους τελειότητος! Ὁ Νεῖλος εἶνε ἀστείρευτος βέλαια, ἐνὼ εἰς τὰς Ἀθῆνας ἡ σούστες κομβολοῦν νερὸ ἀπὸ τῶν ὑπόπτον καθαρῶν πηγῶν τῶν περικύλων μετὰ σπάνους μισοσπασμένους διὰ νὰ δροσίουν τὰ διψαλέα καὶ κοινοτοροῦθι στήματα τῶν Ἀθηναίων. Πότε τέλος πάντων θ' ἀποκτήσουν καὶ αἱ Ἀθῆναι μᾶς νεράκι διὰ νὰ ὀνομαστοῦν πολιτισμένη; Αὐτὴ πολιτισμὸς εἶνε τὸ νερὸ. Ἡ Ἑλληνικὴ παροιμία τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ γνωστὴ ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὡς παροιμία τῶν μεγάλων φιλοφρονημάτων καὶ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἐνεργειῶν, ἀποτελεῖ τὸν οὐσιωδέστερον πυρῆνα τῆς διανοῆς ἐν Αἰγύπτῳ κοινωνίας. Ἀποτελεῖ μὲν ἀπὸ Χίου, ἀπὸ Κυπρίου, ἀπὸ Λοδευκιστοῦ, ἀπὸ Θεσσαλίας τὸν Πηλίου, ἀπὸ διαφόρων ἄλλων νησιῶν καὶ ἐν γένει ἀπὸ Ἑλλήνων μετὰ ὅλην ἐπιχειρηματικὴν πνεύματος καὶ τόλμης, ὡδήγησε διὰ μέσου ἀπείρων ἐμποδίων εἰς τὴν δόξαν τῶν ἑλληνικῶν ὀνομα, καὶ ἀπετύπωνεν εἰς ὑπεροχὰ φιλοφρονητικὰ μέγαρα καὶ εἰς σειράν ὀλίγων εὐαγῶν καταστημάτων τὴν σφραγίδα τῆς ἐνεργείας ἑλληνικῆς ψυχῆς. Δὲν ἐγνωρίζουν παρὰ ἐξ ὀνόματος μόνον τὴν ἑλληνικὴν παροιμίαν τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ ἐκ τοῦ πλησίον ἡδὴ γνωριμία αὐτῆς καὶ τοῦ ἔργου τῆς, μετὰ ἐγέμισεν ἀπὸ ὑπερφανείας, καὶ διεσκέδασεν τὴν ἀπογοήτευσιν, ἡ ὁποία μετὰ καταλάβει, ὅπως εἰς καταλάβει καὶ πάντα Ἑλληναὶς αἰτίας τῶν ἐθνικῶν μας ἀτυχημάτων, καὶ μ' ἐκίμαμε νὰ πιστεύω καὶ πάλιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ εἶνε προσημασμένη νὰ παύσῃ ἐκ νέου πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας ἀνθρωπότητος. Τετράγωνα ὀλόκληρα εἰς τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς πόλεως καταλαμβάνονται ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς νοσοκομεία, σχολεία, ὁργανογραφεία, ἐκκλησίας κλπ. τῆς ἑλληνικῆς κινήσεως. Καὶ ὅλα εὐρησθῇ, καλῶς κυβερνῶμενα, καὶ πλουσιῶς ἐπιχορηγούμενα. Ἐκατοντάδες τριφερῶν ἑλληνικῶν ὑπάρξεων ἐκεῖ μέσα περισσοῦν καὶ ἵγουν καὶ ἐθνικὸν φρόνημα. Ἀντίθετον μὲν πρὸς αὐτὰ ἀποτελεῖ τὸ πατριαρχεῖον καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀμέσως ἐξαχθέντα ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα. Πᾶς ὅστις ἀπλὸς παρατηρεῖ αὐτὰ ἀντιλαμβάνεται εὐθὺς ἀμέσως τὴν πλήρη τῶν ἐγκαταλείψων, καὶ πιστεύει ὅτι ὁ ἀποθανὼν Πατριάρχης Φώτιος ἐξημίωσε καὶ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὸ ἔθνος. Πάντες ἐλπί-

ὅλα τὰ διαμερίσματα, μετὰ ἐγκαταστάσεις λειτουργῶν ἰδεῶδους τελειότητος! Ὁ Νεῖλος εἶνε ἀστείρευτος βέλαια, ἐνὼ εἰς τὰς Ἀθῆνας ἡ σούστες κομβολοῦν νερὸ ἀπὸ τῶν ὑπόπτον καθαρῶν πηγῶν τῶν περικύλων μετὰ σπάνους μισοσπασμένους διὰ νὰ δροσίουν τὰ διψαλέα καὶ κοινοτοροῦθι στήματα τῶν Ἀθηναίων. Πότε τέλος πάντων θ' ἀποκτήσουν καὶ αἱ Ἀθῆναι μᾶς νεράκι διὰ νὰ ὀνομαστοῦν πολιτισμένη; Αὐτὴ πολιτισμὸς εἶνε τὸ νερὸ. Ἡ Ἑλληνικὴ παροιμία τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ γνωστὴ ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὡς παροιμία τῶν μεγάλων φιλοφρονημάτων καὶ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἐνεργειῶν, ἀποτελεῖ τὸν οὐσιωδέστερον πυρῆνα τῆς διανοῆς ἐν Αἰγύπτῳ κοινωνίας. Ἀποτελεῖ μὲν ἀπὸ Χίου, ἀπὸ Κυπρίου, ἀπὸ Λοδευκιστοῦ, ἀπὸ Θεσσαλίας τὸν Πηλίου, ἀπὸ διαφόρων ἄλλων νησιῶν καὶ ἐν γένει ἀπὸ Ἑλλήνων μετὰ ὅλην ἐπιχειρηματικὴν πνεύματος καὶ τόλμης, ὡδήγησε διὰ μέσου ἀπείρων ἐμποδίων εἰς τὴν δόξαν τῶν ἑλληνικῶν ὀνομα, καὶ ἀπετύπωνεν εἰς ὑπεροχὰ φιλοφρονητικὰ μέγαρα καὶ εἰς σειράν ὀλίγων εὐαγῶν καταστημάτων τὴν σφραγίδα τῆς ἐνεργείας ἑλληνικῆς ψυχῆς. Δὲν ἐγνωρίζουν παρὰ ἐξ ὀνόματος μόνον τὴν ἑλληνικὴν παροιμίαν τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ ἐκ τοῦ πλησίον ἡδὴ γνωριμία αὐτῆς καὶ τοῦ ἔργου τῆς, μετὰ ἐγέμισεν ἀπὸ ὑπερφανείας, καὶ διεσκέδασεν τὴν ἀπογοήτευσιν, ἡ

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Η εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀφίξις τοῦ κ. Τσιτσουλίου. — Τημεριῶν ἀφ' ὧν οὐδὲν τοῦ «Ταχυδρόμου». — Διὰ τὸ μόνον ἀντιπρόσωπον. — Μικραὶ Κυθηραὶκαὶ ἐπιτυχίαι. — Κυθηριαὶ μαθηταὶ διακρινόμενοι εἰς ἕνας μεγάλαν σχολάν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 15 Ἀυγούστου 1926.

Ἡ εἰς τὴν πόλιν μας ἀφίξις τοῦ τέως πληρεξουσίου τῆς νήσου μας κ. Π. Τσιτσουλίου ἐγένετο ὡραία ἀφορμὴ ὅπως ἀπαρθῇ καὶ πάλιν τὸ ἐπὶ ἰδιαιτέρας μασ πατρίδος ἐνδιαφέροντος τῆς ἀρετῆς ἀπολυτοδυστάτου ἀκυθηραϊκῆς πατριᾶς. Καὶ μολοντὸν λόγῳ τῆς ἐποχῆς, ὡς ἰδίως τῆς ἀπουσίας πλείστων ὁσούν Κυθηρίων, δὲν ἐπετέλεσθαι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπερεν, ἐν τούτοις ἐθέθησαν αἱ βάσεις μίας μελλοντικῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία, ἀσφαλῶς, πολὺ συντόμως θὰ καταδείξῃ πόσον χρήσιμος ἦτο ἡ διέλευσις καὶ διὰ τῆς πόλεως μας τοῦ κ. Π. Τσιτσουλίου.

Ἀλλὰ τὸν κ. Τσιτσουλίου δὲν ἐχαίρειαν μετ' ἀνυποκρίτου ὄντως χαρῆς μόνον οἱ συμπατριῶται μας Κυθηριοί. Καὶ ἡ ἐνταῦθα Κοινὴ Ἑλληνικὴ γνώμη διὰ τοῦ κυριωτέρου αὐτῆς ὄργανου, τοῦ «Ταχυδρόμου», ἐνὸς τῶν μεγαλυτέρων καὶ ἐκτετατοτέρων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τοῦ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Ἑλληνισμοῦ ἰσχυροῦ ἐμφήμως διὰ τὸν ἐκλεκτὸν συμπολίτην μας, χαίρειάσας τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν τοῦ διὰ τοῦ κατωτέρω ἀρθροῦ:

«Ἡ Κυθηραϊκὴ πατριὰ τῆς πόλεως μας μετ' εὐκρινούς χαρὰς εἶδεν ἀνὰ μέσον αὐτῆς ἐκλεκτὸν τέκνον τῆς νήσου τῆς, τὸν τέως πληρεξουσίου κ. Τσιτσουλίου ὁ ὅποιος, κατεβυβνόμενος διὰ τὴν Αὐστραλίαν διὰ ζητήματα ἐξωτερικῆς τῶν γενικῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων, ἐκαμὲ μικρὸν σταθμὸν καὶ εἰς τὸν πόλιν μας.

«Εἰς τὸν κ. Τσιτσουλίου, ἐκτός τῆς τιμητικῆς ἐντολῆς, τὴν ὁποίαν τὸν ἀνέθεσαν οἱ συμπολίται τοῦ ἐκλέξαντες αὐτὸν πληρεξουσίου τῶν, τῷ ἀνέτεθον καὶ ἀπὸ κατὰ καιροῦ καὶ ἐκτακτοῦ ἀποστολῆς ἐπὶ τοῦ Κράτους, διετέλεσε ἀπὸ τοῦ Νομάρχης Θεσσαλονίκης, ἔξ ἧς θέσεως παρητήθη διὰ τὴν πολιτεσίαν.

«Ὁ κ. Τσιτσουλίου ἐπεδόθη ἡδὲ μετὰ πάσης ἀφοσιώσεως ὅπως πραγματοποιήσῃ τὸ ἔργον τῆς κατασκευῆς, λημνός εἰς τὰ Κύθηρα, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξυπηρετηθῶν τὰ μέγιστα τὰ συμφέροντα τῆς νήσου. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι εἰς τὰς προεπαθείας τὸν ταύτας θὰ εἶρη βοηθῶν πάντας τοὺς Κυθηρίους. Ὁ κ. Τσιτσουλίου τὴν 17 τρέχοντος ἀνεχώρησε μετὰ Πόρτ-Σάιτ δι' Ἀυστραλίαν.

«Τὸ μὲν τὸ ὅποιον λευκώμεθα εἶνε ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κ. Τσιτσουλίου ἀνὰ μέσον ἡμῶν συνέλεξε εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν λόγῳ τῆς ἀπουσίας πλείστων ἀριθμῶν συμπατριωτῶν μας, δὲν ἐπετρέψῃ ἡ ὀργάνωσις ἐπισήμου τιμητικῆς δεξιότητος. Οὐκ ἦτον ὁμοῦ ἡ ἐγκράδιος ὑποδοχὴ, τῆς ὁποίας ἔτυχε τὸ ἐκλεκτὸν τοῦτο τέκνον τῆς νήσου μας, θὰ ἔπαισαν ἡδὲ αὐτὸν περὶ τῆς συμπαθείας καὶ ἐκτιμῆσεως, μετ' ἧς περιβάλλεται ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα συμπατριωτῶν.

«Αἱ καλὸντα εἰχὰι μὰς ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ, συνοδεύον τὸν συμπαθέστατον φίλον εἰς τὸ μακρινὸν τὸν ταξίδιον, τὸ ὅποιον παρὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας, αἱ, ὡς ἐκ τῆς διαρκείας τοῦ ἐκεῖ φυσικοῦ καὶ ἐξ ἑαυτοῦ, ἀνέλαβεν ἐν τούτοις προθύμως χάριν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ζωτικῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας.

Μικραὶ Κυθηραὶκαὶ ἐπιτυχίαι

Ἀπὸ πολλῶν ἡδὲ ἐτῶν, κατὰ τὰς ἀπολυτοφύρας ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα Ἑκπαίδευτων, Ἑλληνικῶν καὶ ξένων, τὸ ὄνομα τῆς νήσου μας ἀκούεται ἐφιμώτατα. Πλείστοι ἐκ τῶν ἀπολυμένων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ ἐνταῦθα Ἀβερωφίου Γυμνασίου καὶ Ἀβερωφίου Παρθεναγωγείου εἶνε Κυθηριοί, οὗτοι δὲ ὅλμοι οἱ ἐκ τούτων ἀριστεύοντες. Ἐφερέτως ὁμοῦ ἐπεφύλασσετο ἡ τιμὴ τῆς ἀριστείας εἰς τὸ μέγα Γαλλικὸν Λύκειον, τὸ ὅποιον εἶνε ἐπίσημον Γαλλικὸν ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα, Κυθηρία κόρη, ἡ δεσποινὴ Ἀσπασία Κασσιμάτη θυγάτηρ τοῦ ἐγκρίτου ἀφθαλματῆρος τῆς πόλεως μας καὶ Προέδρου τῆς ἐνταῦθα Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος κ. Κωνσταντίνου Κασσιμάτη. Τὴν δεσποινίδα Ἀσπασίαν Κασσιμάτη, συγχάρομεν ἐκ ἀρχαίως διὰ τὴν τιμὴν, ἧς ἐπατίσκει τὸν μελετητὸν αὐτῆς πλουτῶν ἔτυχε. Ὅπως ἐπίσης συγχάρομεν καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐκτός τῆς ἀνωτέρω τιμῆς, τῆς ὁποίας ἡεὶσθη Κυθηρία κόρη, καὶ εἰς τὸ Ἀβερωφίον Παρθεναγωγεῖον κατὰ τὰς ἀπολυτοφύρας ἐξετάσεις διεκρίθη μετὰ τῶν πρώτων μαθητῶν Κυθηρία ἐπίσης μαθήτρια, ἡ δεσποινὴ Ἄννα Κασσιμάτη θυγάτηρ τοῦ μεγαλοφρονήσαντος διαιτηγῆρος μας κ. Θεοδῶρου Κασσιμάτη διαιτηροῦντος ἐν τῶν μεγαλυτέρων Ἑλληνικῶν τυπογραφείων τῆς πόλεως μας εἰς ὁ ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦς ὀφθαλμοὺς ἐργάται.

Σημεῖον τῆς μετ' ἰδιαιτέρας εὐχαριστίας τῶν ἀνωτέρω τιμητικῶν διακρίσεως τέκνων τῆς πατρίδος μας, ἐδῶκεθα ὅπως τακτικὰ ἔχομεν νὰ ἀναγραφόμεν παρομοίας ἐξαιρετικὰς διακρίσεις.

Ἰ. Δρ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΡΙΔΕΣ.-ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΚΗ

Ἀπὸ τὰς ἐν Αὐστραλίᾳ ἐκδιδομένας ἐφημερίδας πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ ἐν Σίδνεϋ οἰκοῦντες Ἕλληνες ἔχουν διαμορφῇ εἰς δύο στρατόπεδα, ἔξ ἀφορμῆς τῶν Ἑκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῆς παροικίας τῶν. Λέγεται ὅτι ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Σίδνεϋ ἐσπερήθη ἰκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκ τῶν ὑποστηρικτῶν του, διότι ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην Ἀδριανὸν ἀπὸ τῆς ὁποίας παρήγγειλεν εἰς αὐτὸν νὰ μὴ κηρύττῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ὁδοδόξον Ἑκκλησίαν. Πλείστοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων φαίνονται διαφωνοῦντες πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἐπισκόπου.

Ὁποῦδήποτε καὶ ἂν γίνῃ συζήτηση εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζήτημα. Μάλιστα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν λέσχην ἡ συζήτησις ἐλαβε ζωηρὸν χαρακτῆρα. Καὶ εἰνα μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐκεί ὁδοδόξου Ἑκκλησίας δὲν ἤθελον εἰς χεῖρας, ἀλλὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἀστυνομία τοῦ Νέωλίνγκορστ ἐποπθεύει φρονεῖν ἔξωθι τῆς Ἑλληνικῆς Ἑκκλησίας κατόπιν αἰτήσεως ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀναιμάτων ἐφαρσεν εἰς σήμερον ἐπικίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Μία φήμη πολὺ ἀνησυχητικὴ προεκύλεος συγκεντρώσαν πολλὸν ἐκονταδίων Ἑλλήνων ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ, ὅπου ἐκρίκετο νὰ τελεσθῇ ἡ πρώτη λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς ἡν προκίνησαν ὡραν. Εἰδοποιήθη ὅτι ἀναιμία καὶ πολλοὶ ἄνδρες ἐκ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Νέωλίνγκορστ ἀνέλαβον τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Αἱ θύραι τοῦ ναοῦ, ὅστις εὐρίσκειτο ἀπέναντι τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Σάουρ Χέλλς ἠνοιχθήσαν, ἀλλ' οὐδεὶς εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτοῦ. Αἱ ἐν ἐξῶντι διατελοῦσαι ὁμάδες τῶν Ἑλλήνων ἴσταντο ἐκτός τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκεῖ διεξήγον τὰς σφοδρὰς λογομαχίας καὶ ἐκεῖ διεξήγον, παρατηρούμεν εἰς τὰς ἐξελισσόμενας σκηνὰς ἡπαύον καὶ ἐξήγον πληροφορίας περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Μετὰ πρῶτον ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας, ἐθεάθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὅστις διημύνετο πρὸς τὸν ναόν. Εἰς ψήφους ἀγατακτικῆς διετέρετο τὸ συγκεντρωμένον ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ πλῆθος, ὅπερ διατελοῦν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁργῆς ἀπευθύνετο πρὸς τὸν ἐπίσκοπον. Ὅτι-τὸς ἔμεινεν ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ καὶ κατόπιν ἀπέβηκεν. Πλείστοι τῶν Ἑλλήνων παρόντων ἐκεῖ μετὰ τῆς 1ης μεταμεσημβρινῆς ὥρας σχολιάζοντες τὸ γεγονός. Τὴν προηγουμένην νύκτα τοῦ Σάββατου εἶχε διαδοθῇ ἐπὶ τὰ ἑλκυστὰ ὡς ἂν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν λέσχην. Ἄλλ' αἱ διασπαρεῖσαι φημί ἀπεδείχθησαν κατόπιν ψευδεῖς. Ἐννοεῖται ὅτι ἀντιπροσώποι τῶν ἐν Σίδνεϋ Ἑλλήνων ἐτήλεγράφησαν πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι ὁδοδόξον Ἑκκλησίαν πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζήτημα τῆς παροικίας τῶν.

Πῶς συνέβη τὸ ἐπεισόδιον

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας τῆς Ἀγλοφώνου ἐφημερίδος «Ἡμερησίου φρονήρος» ὁ ὅσιος, ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος, ἐφημέριος τοῦ ἐν Σίδνεϋ Ἑλληνικοῦ ναοῦ ἔλαβεν εἰδοποίησιν τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ ὅτι ἀπολύεται τῆς θέσεώς του. Ὁ ἀρχιμανδρίτης παρέδωκεν τὰς κλειδιάς τοῦ ναοῦ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις εἰδοποίησε τὸ κοινὸν ὅτι δὲν θὰ ἐτελεῖτο ἱερουργία κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπόμενὴν Κυριακὴν. Πρῶτοντα τινὲς ἤλλαξαν τὰ κλειθρα τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ. Οἱ ἐπίτροποι μετέβησαν εἰς τὸν ναὸν καὶ ἀντικατέστησαν τὰ κλειθρα, ἐδημοσίευσαν δὲ συγχρόνως μίαν εἰδοποίησιν εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς λέσχας, διὰ τῆς ὁποίας ἀνηγγέλλετο ὅτι θὰ ἐτελεῖτο ἱερουργία κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 4ης Ἰουλίου.

Ἀπὸ τῆς 9ης πρωινῆς ὥρας τῆς Κυριακῆς πλῆθος Ἑλλήνων ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Σίδνεϋ συνεκινεῖτο ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ, οὕτως αἱ θύραι ἦσαν ἀνοικταί. Οἱ συγκεντρωθέντες ὑπολογίζοντο εἰς 1500-2000. Ὁ ἐπίσκοπος Κνήτης ἐπληρώσεν εἰς τὸν ναὸν ὀλίγον πρὸ τῆς ὥρας τῆς ὀρουμένης διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς θείας λειτουργίας, ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐφύθη πρὸ διαδοχῆς ὁργανομένης ἐναντίον τοῦ ἀπῆλθε καὶ αἱ θύραι τοῦ ναοῦ ἐκλείσθησαν.

Ἡ ὥρα θὰ ἦτο περίπου 11η. Ὀλίγον βραδύτερον τινὲς τῶν ἀπελθόντων Ἑλλήνων ἐπέστρεψαν εἰς τὸν ναὸν καὶ ἐξεδήλωσαν τὴν πρόθεσιν νὰ ἀνέλθουν διὰ τῆς βίας τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλ' εἰδοποιήθη ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἀντιφρονεῖσα μερὶς τῶν Ἑλλήνων καὶ μετὰ βραχέως ἰσχυροῦς οἱ ἐπίτροποι ἐπεκροῦσθησαν. Ἡ ἀστυνομία τότε διώρισε τακτικὴν φρουρὰν εἰς τὸν ναόν.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΚΗ

Μία δίκη ἀρετὰ ἐνδιαφέρουσα διεξήχθη περὶ τὰ τέλη ἀρλεθίντος Ἰουνίου ἐνὸς τῶν ἐκ δικαστηρίου τοῦ Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας. Ἡ δίκη αὕτη διεκρίσασα ἐπὶ διήμερον, ἐκράτει ἐν ζωῇ συγχινήσει τὴν ἑλληνικὴν παροικίαν τοῦ Σίδνεϋ, διότι τὴν μνηστὴν ἔσαν Ἕλληνες καὶ ἡ δ.

πῆσις ἀρετὰ τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθόδοξης Ἑκκλησίας Χριστόφορον Κνήτην.

Διὰ δημοσιεύσεων εἰς τὰς ἐγχώριους ἐφημερίδας οἱ Ἕλληνες Εὐστάθιος Κληματαῖδης, Σαράντης Ζαντιώτης, Γεώργιος Διακίπουλος καὶ Γεώργιος Βενέρης κατηγοροῦντες τὸν ἐπίσκοπον διὰ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν κάποιο ὁδολογῶν ἔγκλημα.

Οἱ ἐν λόγω Ἕλληνες, πάντες νέοι ἀπὸ ἡλικίας 23 μέχρι 31 ἐτῶν, ὑπέβαλον μνηυσιν κατὰ τὸν δημοσιεύσαντα εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἐναντίον των συκοφαντικὴν διατριβὴν Νικολάου Γ. Μαρινάκη καὶ Δημητρίου Γ. Μαρινάκη ἡτοῦντες παρ' αὐτῶν διὰ ψυχικὴν ἐδῶν 2,000 λίρας ἑκάστος.

Ὁ δικηγόρος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ὑπερασπόμενος τῆς τιμῆς τῶν πελατῶν τοῦ ἐξήγησε τὴν προέλευσιν τοῦ ἐπισκόπου εἰς τὰς δικαστήριον προέως ἐξετάσθη καὶ ἀντικατάστησαν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἑλκυστῆς. Ἄλλ' ὁ ἐπίσκοπος οὐδέποτε θὰ προσέλθῃ.

Πρῶτος ἐξηγήσθη ὁ Ζαντιώτης, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἦτο διευθυντὴς τῆς ἑλληνικῆς λέσχης. Ὅπως κατέθεσεν ὅτι καποῖος ὄνοματι Φάρος τὴν ἐπληρώσας μίαν ἡμέραν καὶ ἐξήγησε παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τοῦ ἐπισκόπου. Κατόπιν πείσεως ἐκ μέρους τοῦ Φάρου ὁ Ζαντιώτης ἠναγκάσθη νὰ διηγήσῃ τὸ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου συνθεῇ εἰς τὸ ἱποδοκίμιον. Εἰς αὐτῇ τὸν πολεμικὸν ναυτικὸν ἐπληρώσας τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀνωτέρου κληρ.

ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΣΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ 1925α

Ἐκονοποιήθη πρὸ ἡμερῶν ἡ διαταγὴ τῆς προσκαλήσεως τῶν στρατευσάμενων τῆς κλάσεως 1926 β.

Αἱ αὐτῆς καλοῦνται πρὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ 1) οἱ στρατευσάμενοι τῆς ἀπογραφῆς 1926 ἡτοῖ οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸ 1906 καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρώα, ὑπαγόμενοι δὲ εἰς τὰς II, III, IV καὶ V Μεραρχίας, 2) οἱ ἀπαλλαγέντες ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 59 τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ αὐτὰ μητρώα ἀρρένων ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἔτος γεννήσεως 1906, 3) οἱ ἀποκτινάντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 20ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925, ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ αὐτὰ μητρώα ἀρρένων καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 23ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, 4) οἱ συμπληρώσαντες τὸ 20ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ δι' οἰονόησιν λόγον ἀδικαιολογητῶς μὴ περιληφθέντες ἐν τοῖς στρατολογικοῖς καταλόγοις ἡ μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρώα ἀρρένων τῶν ἀνω ὁμῶν καὶ κοινοτήτων καὶ 5) οἱ εἰς τὰ ἐπὶ γεννήσεως 1904 καὶ 1905 μεταφερθέντες ὑπὸ τὸν ἐπιτροπῶν πρός συγκεῖν ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ὑπὸ μετὰ εἰσέρας ἡλικίας καὶ ὑπαγόμενοι στρατολογικῶς εἰς τὰς καλουμένας περιφερείας ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὑπηρετήσει εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΚΥΘΡΑ ΕΜΑΤΙΔΩΗ

Ἡ ἐπὶ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς Ἀθηνῶν ἀπορροσθεῖσα διὰ τὴν 15ην Ἀυγούστου ἐκδρομὴ εἰς τὴν Μορὴν τῶν Μυρτιδιῶν ἀντυχῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη λόγῳ τῶν ὑπερβολικῶν ἀξιώσεων τῶν ἀποστολῶν ἐταιρειῶν. Ὅπως καὶ ἡ ἐπληροφόρησιν, ἡ Ἑταιρία Παιδιῶν ἐξήγησε τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δραχμῶν διὰ τὴν ναυτικὴν τὸν ἀποστολῶν τῆς «Ἰσμήνη» μόνου διαθεσίου. Ἀλλὰ ἐταρεία διὰ πολὺ μικρότερα ἀποστολῶν, ἀκαταβλήσιμα διὰ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην, ἐξήγησαν ποσὰ κυμαινόμενα μετὰ δρ. 35.000 ἕως 50.000. Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος συνέληβον ἐπικρατέστερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου κατέληξε ὁμοφώνως εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς διενεργείας τῆς ἐκδρομῆς, καθότι ἐκρίθη πολὺ δύσκολος ἡ κάλυψις τῶν ὡς ἀνω ἐξιδῶν ἀνευ σπουδαίας ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐκδρομῶν.

Ἀμβανομένης δ' ἐπ' ὧν τῆς σημερινῆς σινοχόρου οἰκονομικῆς καταστάσεως, καλῶς ἐπράξεν ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης ἀναβάλλουσα δι' εὐδοκίαν τὸν χρόνον τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἐκδρομῆς.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Πρὸς τὸν κ. Σ' ἀδελφῶν γενομένων ἡλικίαν, φίλος τῆς ἐλπευ προχθῆς.

Μα γὰρ, φίλτατε, δὲν ἀποφασίζεις νὰ φέρῃς πλεον τὴν ἐπὶ τῆς ἐλπευ προχθῆς.

Νὰ σοὶ πῶ, φίλε μου, δὲν εἶμι ἀκόμη φρενὴ ἐνάρτος, ὥστε νὰ ἀπαίτῃ τὸ σῆμα τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὰς λευκὰς τρίχας.

ῥικοῦ, ὁ Ζαντιώτης ὁμολογῇ μετὰ τὸν ναῦ-την, ὅτι, τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐκαμὲν εἰς αὐτὴν ἀνηθικὸς προτάσεις.

Ἐτερος μάρτυς ἐθεάσασεν ὅτι ἦτο παρὼν κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ ναυτοῦ μετὰ τὸν ἐπίσκοπον προσθέσας ὅτι καποῖος ὄνοματι Φάρος ἐξήγησε παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ ἐπισκόπου. Ὁ μάρτυς ἀπήντησεν ὅτι οὐδὲν ἐγνώριζε. Κατόπιν ἔλας ὁ αὐτὸς μάρτυς ὁμολόγησεν ὅτι ἀπηγγέλλετο εἰς τὸν Φάρον κάποιαν σκηνὴν, ἡ ὁποία ἐξεῖ-λιχθη εἰς ἐν δωματίον μεταξὺ ἐνὸς ναυτοῦ καὶ τοῦ ἐπισκόπου.

Ὁ Διακίπουλος κατέθεσεν ὅτι εἶδε τὸν ἐπίσκοπον πλησίον τοῦ ἱποδοκίμιου καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀνεκόνεσε τὸ γεγονός εἰς διάφορα πρόσωπα, μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν.

Εἰς παρατήρησιν τοῦ δικαστοῦ ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ διαδίδεται ἡ φήμη ὅτι ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ὀρθόδοξης Ἑλληνικῆς Ἑκκλησίας εἶναι πρόσωπον διαβηρμένο, ὁ μάρτυς ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι καλὸν τοῦτο διὰ τὴν ἑλληνικὴν παροικίαν.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων ὁ δικαστὴρ ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν τοῦ διὰ τῆς ὁποίας ἐπεδικάσεν εἰς ἑκάστον τῶν τεσσάρων μνηστῶν τὸ ποσὸν τῶν πέντε λίρῶν λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Σίδνεϋ διατελεῖ ἐν ζωῇ ἀναγκασθεῖσα διὰ τὴν ὁδολογίαν ὁποῖσιν, ἥτις ἐλαβε τόσῃν δημοσίᾳ καὶ ἐξῆς τὴν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἐλκυστῆς ἐντίμῳ καὶ φιληγῶν μελῶν αὐτῆς.

ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΣΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ 1925α

Ἐκονοποιήθη πρὸ ἡμερῶν ἡ διαταγὴ τῆς προσκαλήσεως τῶν στρατευσάμενων τῆς κλάσεως 1926 β.

Αἱ αὐτῆς καλοῦνται πρὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ 1) οἱ στρατευσάμενοι τῆς ἀπογραφῆς 1926 ἡτοῖ οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸ 1906 καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρώα, ὑπαγόμενοι δὲ εἰς τὰς II, III, IV καὶ V Μεραρχίας, 2) οἱ ἀπαλλαγέντες ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 59 τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ αὐτὰ μητρώα ἀρρένων ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἔτος γεννήσεως 1906, 3) οἱ ἀποκτινάντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 20ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925, ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ αὐτὰ μητρώα ἀρρένων καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 23ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, 4) οἱ συμπληρώσαντες τὸ 20ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ δι' οἰονόησιν λόγον ἀδικαιολογητῶς μὴ περιληφθέντες ἐν τοῖς στρατολογικοῖς καταλόγοις ἡ μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρώα ἀρρένων τῶν ἀνω ὁμῶν καὶ κοινοτήτων καὶ 5) οἱ εἰς τὰ ἐπὶ γεννήσεως 1904 καὶ 1905 μεταφερθέντες ὑπὸ τὸν ἐπιτροπῶν πρός συγκεῖν ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ὑπὸ μετὰ εἰσέρας ἡλικίας καὶ ὑπαγόμενοι στρατολογικῶς εἰς τὰς καλουμένας περιφερείας ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὑπηρετήσει εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Ἐκονοποιήθη πρὸ ἡμερῶν ἡ διαταγὴ τῆς προσκαλήσεως τῶν στρατευσάμενων τῆς κλάσεως 1926 β.

ΑΥΟ ΤΩΝ ΜΥ